

BIURO REDAKCJI:

Krakowskie-Przedmieście

Nr. 415.

Artykuły nadawane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:

w Biurze Redakcji

Nr. 415.

Oraz na wszystkich Stacjach Poczтовых w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie:

Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2.

Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Wtorek, 30 Września 1862.

Prenumerata na Prowincji:

Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30.

Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA. — Wiadomości urzędowe z Królestwa i Cesarstwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA. — Wiadomości zagraniczne.

Wiadomości rozmaite.
Teatr.
Kursa papierów publicznych i pieniędzy.
Obwieszczenia.

UWADOMIENIE.

Redakcja „Dziennika Powszechnego”, uprasza Czytelników swoich tak w Warszawie jak i w prowincji mieszkających, o pospieszenie z wnieśieniem prenumeraty za rozpoczynający się z d. 1 Października 1862 roku kwartał.

Cena Dziennika w Warszawie: rocznie R 8
półrocz. „ 4
kwartał. „ 2
miesięcz. „ — k 67
Na Prowincji: rocznie „ 9 „ 20
półrocz. „ 4 „ 60
kwartał. „ 2 „ 30

Za przesyłkę w kopertach kwar. rs. 1.

W Warszawie, prenumerata przyjmuje się w Kancelarji Głównym Redakcji, w domu pod Nr. 415, przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście, oraz w kanciarach: *Achcika* przy ulicy Marszałkowskiej Nr 1065, *Bysiuskiego* w domu Skwarowa, *Błaszczkowskiego* na Krakowskim-Przedmieściu Nr 395; *Dąbrowskiego* przy ulicy Marszałkowskiej Nr 1376; *Dąbrowskiego* przy ulicy Czyskiej Nr 415a; *Debińskiego* przy ulicy Długiej Nr 489d; *Grabowskiego* przy ulicy Granicznej Nr 967; *Kwaśniewskiego* przy ulicy Elektoralnej; *Kalinowskiego* przy ulicy Senatorskiej Nr 463; *Kędzierzawskiego* przy rogu ulicy Żelaznej i Chłodnej; *Potrębskiego* rogu ulicy Nowy-Swiat i Chmielnej; *Rutcha* przy ulicy Nowy-Swiat i Książęcej; *Florjana Romanika* przy ulicy Sto-Jąńskiej; *S. Romanika* przy ulicy Nowy-Swiat; *Slapla* przy ulicy Przejazd Nr 644; *Sędecki* przy ulicy Długiej; *Schustera* przy ulicy Wierzbowej Nr 473; *J. Tytka* przy ulicy Miodowej Nr 489 lit. C; *Tybuchowskiego* przy ulicy Nowy-Swiat Nr 1300; *Krajewskiego* rogu S-to Krzyżkiej Nr 1352 b; *M. Cohn* przy ulicy Zabiej w pałacu Zamojskich i u *Janusiewskiego* kupca, przy ulicy Nalewki N. 257.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

W skutek rozporządzenia Rady Administracyjnej oznaczającego sposób w jakim zamierzone Ustawy o Wychowaniu Publicznym, wcielone b. Akademii Medyko - Chirurgicznej jako Wydziału Lekarskiego do Szkoły Głównej ma być dopełnionem, oraz upoważnieniem teje Rady, — p. o. Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, mianował:

Dziekanem fakultetu i Profesorem zwyczajnym Chirurgii operacyjnej z desmurgią i Kliniką chirurgiczną, Doktora Medycyny i Chirurgii *Le Bruna* Aleksandra.

Profesorami zwyczajnymi:
Kliniki terapeutycznej, Doktora Medycyny, Chirurgii i Akuszerji *Chalubinskiego* Tytusa;
Akuszerji, Doktora Medycyny *Tyrowskiego* Władysława;

Hygieny, dyetetyki, materji medycznej, nauki pisania recept i toksykologii, Doktora Medycyny *Kryszke* Antoniego;
Policji lekarskiej, medycznej, sądowej, teoretycznej i praktycznej, Doktora Medycyny i Chirurgii *Wislockiego* Teofila;

Terapii ogólnej i Patologii ogólnej, Doktora Medycyny *Dybka* Włodzimierza;

Okulistyki i chorób organu słuchu, Doktora Medycyny *Szokalskiego* Wiktora;

Anatomji teoretycznej, Doktora Medycyny i Chirurgii *Hirsfelda* Maurycego;

Chirurgji teoretycznej, Doktora Medycyny *Girsztowa* Polikarpa;

Farmacji, Magistra Farmacji *Wernera* Ferdynanda;

Fizjologii i Histologii, Doktora Medycyny *Hojera* Henryka.

Adjunktami:
do Patologii i Terapii szczególnej, Doktora Medycyny *Rose* Ludwika;

do Psychiatriki i kliniki chorób umysłowych, Doktora Medycyny *Płaskowskiego* Romualda;

do Anatomji Patologicznej, Doktora Medycyny *Brodowskiego* Włodzimierza;

do Historji Medycyny, Encyklopedji i Metodologii, Doktora Medycyny *Łuczniczki* Henryka;

do Anatomji praktycznej, Doktora Medycyny *Pileckiego* Michała;

do Kliniki terapeutycznej, Doktora Medycyny *Baranowskiego* Ignacego;

do Kliniki Chirurgicznej, Doktora Medycyny *Korzeniowskiego* Hipolita;

do Kliniki akuszerji, Doktora Medycyny *Gliszczyńskiego* Adama.

Na posiedzeniach Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w obecności J.W. Naczelnika Rządu Cywilnego w d. 10 (22) i 17 (29) b. m. i r. odbytych, następujące osoby zainicjowane zostały do wydziału filologiczno-historycznego Szkoły Głównej w Warszawie:

Dziekanem Wydziału i profesorem zwyczajnym, Rzecznik Rady Stannu *Konalewski* Józef, Profesor Emeryt i były Rektor Uniwersytetu w Kazaniu; Profesorem Zwyczajnym Dr. Filozofji *Plebanski*

Kazimierz, dotychczasowy Nauczyciel Kursów przygotowawczych do Szkoły Głównej;

Adjunktami:

Kandydat filozofji *Jeziński* Felix, dotychczasowy Nauczyciel Liceum w Lublinie;

Kandydat filozofji *Szurlo* August, Rektor Gimnazjum 1-go w Warszawie;

Kandydat filozofji *Skupieński* Julian, Nauczyciel przedmiotów filologiczno-historycznych w Gimnazjum 1-em w Warszawie.

Komisja Rządowa Sprawiedliwości. — Ogłasza, iż Rada Administracyjna Królestwa postanowieniem z dnia 21 Sierpnia (2 Września) r. b. Nr 13,933, zapis rs. 300 dla Kościoła Parafialnego r. 1. w mieście Łaszcówie, przez niegdy Franciszka Kuleszynie wdowę, — testamentem na dniu 23 Stychnia (4 Lutego) 1859 roku, urzędowanie sporządzonym, uczyniony, w myśl art. 910 K. C., z zachowaniem praw osób trzecich, i pod warunkami bliżej w testamencie oznaczonymi, zatwierdziła. — Warszawa d. 4 (16) Września 1862 roku. — z upoważnieniem: za Dyrektora Kancelarji, *Zaborowski* Sekr. Prezyd.

Dyrekcja Ubezpieczeń. — Zawiadamia, że Główna Kasa Oszczędności z Kantonem Pomocniczym, w Gmachu szkolnym, za Kościołem S-go Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym — w tygodniu upłynionym do d. 16 (28) Września r. b. włącznie, wydała książeczek nowych 263, na które, tudzież na dawniejsze w 530 wnioskach, złożono rs. 10,514 kop. 55. — Na żądanie zaś 117 uczestników (prócz procentu rs. 41 k. 61 1/2, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów) wypłaciła rs. 5,600 kop. 62 i umorzyła książeczek 37. — Przetło uczestników 16,147 posiada kapitał rs. 630,599 kop. 37 1/2. — *Prezes Wierniewicz*. — Naczelnik Kancelarji *Stolmiski*.

Rektor Gimnazjum 1-go w Warszawie. — Podaje do publicznej wiadomości, że zapis uczniów, do Gimnazjum 1-go uczęszczać pragnących, odbywać się będzie w lokalu tegoż Gimnazjum, przy ulicy Nowolipki, codziennie, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych od godziny 9 do 12 z rana, począwszy od 19 Września (11 Października) do 3 (15) Października r. b. włącznie.

Co do egzaminu, któremu poddawani będą tak nowi kandydaci z edukacji prywatnej, jak również uczniowie szkół publicznych, przybywający z klas wyższych (5, 6, 7.), ten odbywać się będzie także codziennie od 20 Września (2 Października) do 1 (13) Października, począwszy od godziny 3 po południu według następującego porządku:

W d. 20 Września (2 Października) egzaminowani będą kandydaci do klasy I.

W d. 21 Września (3 Października) — kandydaci do klasy II;

W d. 22 Września (4 Października) — kandydaci do klasy III;

W d. 24 Września (6 Października) — kandydaci do klasy IV;

W d. 25 i 26 Września (7 i 8 Października) — kandydaci do klasy V;

W d. 27 i 28 Września (9 i 10 Października) — kandydaci do klasy VI;

W d. nareszcie 29 Września (11 Października) i 1 (13) Października — kandydaci do klasy VII.

Do sali na egzamin przeznaczonych, nikt nie ma wstępu oprócz egzaminujących i egzaminowanych.

Uczeń, nie stawiający we właściwym terminie, winien będzie podać prośbę na imię Rektora o przypuszczenie go do egzaminu, i w niej usprawiedliwić przyczynę opóźnienia, która jeżeli na posiedzeniu nauczycielskiem uznana zostanie za ważną, a względem na odpowiednie pomieszczenie uczniów przyjęciu spóźniającego się kandydata na przeskoki nie stanie, w takim dopiero razie tenże do egzaminu przypuszczony będzie w d. 2 (14) lub 3 (15) Października.

Z d. 3 (15) Października księga wpisowa stanowczo zamkniętą zostanie.

Zgłaszający się uczeń winien złożyć w kancelarji Szkoły metrykę, świadectwo szczepionej ospy, i jeżeli poprzednio uczęszczał do szkół publicznych, świadectwo szkolne.

Warszawa d. 18 (30) Września 1862 r.

Rektor gimnazjum 1-go A. Szurlo.

Rektor Gimnazjum 11-go w Warszawie. —

Podaje do publicznej wiadomości, że zapis uczniów do Gimnazjum 2-go uczęszczać pragnących odbywać się będzie w lokalu tegoż Gimnazjum przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście, w gmachu po b. Cesarsko-Królewskiej Akademii Medyko-chirurgicznej, codziennie od godziny 9 do 12 z rana, począwszy od dnia 19 Września (1 Października) do dnia 3 (15) Października r. b. włącznie.

Nowi kandydaci z prywatnej edukacji, tudzież wszyscy uczniowie mający prawo wejść do jednej z klas wyższych (V, VI i VII) poddani będą egzaminowi, który odbywać się będzie w następującym porządku:

W dniu 20 Września (2 Października) egzaminowani będą kandydaci do klasy I; w dniu 21 Września (3 Października) do klasy II; w dniu 22 Września (4 Października) do klasy III; w dniu 24 Września (6 Października) do klasy IV; w dniu 25 i 26 Września (7 i 8 Października) do klasy V; w dniu 27 i 28 Września (9 i 10 Października) do klasy VI; na koniec w dniu 29 Września (11 Października) i 1 (13) Października do klasy VII.

Do sali na egzamen przeznaczonych nikt prócz egzaminujących i egzaminowanych wstępu mieć nie będzie.

Uczeń nie zgłaszający się w czasie właściwym, winien będzie podać prośbę na imię Rektora z wyjątkiem przyczyn spóźnienia się, która jeżeli przez Zgromadzenie nauczycielskie uwzględniona zostanie a względ na pomieszczenie uczniów i nagłych spóźniających się kandydata nieprzeszkodzi, w takim razie przypuszczony będzie do egzaminu w d. 2 (14) lub 3 (15) p. m. Z dniem zaś 3 (15) p. m. przyjmowanie uczniów stanowczo zamknięte zostanie.

Uczeń zgłaszający się do zapisu, winien przedstawić metrykę Chrztu lub urodzenia, Świadectwo odbytych ospy naturalnej lub szczepionej, tudzież świadectwo szkolne jeżeli poprzednio do Szkół Publicznych uczęszczał. — Warszawa d. 18 (30) Września 1862 r. — J. Pankiewicz.

Z Petersburga, 23 Września.

Dep. tel. Nowogród 8 września. (v. s.) 4 godz. 50 min. po połud. Pomnik tysiąclecia uroczystość została odsłonięta i poświęcona o godzinie 12 1/2, przy ogromnym napływie ludności. Przed odsłonięciem, NAJJAŚNIEJSZY PAN przyjmował chleb i sól od szlachty i kupiectwa. Po uroczystości, mieszkańcy Nowogród, częstowali 12,000 wojska na placu Siennym. O godzinie 5-ej po południu NAJJAŚNIEJSZY PAN daje obiad w salach szlacheckiego klubu dla szlachty nowogrodzkiej.

Wyrazy wyrażone przez NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, przy przyjęciu szlachty Nowogrodzkiej gubernji, w Nowogrodzie 8 września 1862 roku.

„Winszuję wam, panowie, tysiąclecia Rosji. Cieszy mnie, że na mnie przypadło uroczyste obchodzenie dzień ten z wami, w starożytnym naszym Nowogrodzie, kolebce państwa rosyjskiego. Niech pamiętamy ten dzień będzie nowym zakładem niezerwanego związku wszystkich stanów ziemi ruskiej z rządem; w jednym celu: szczęścia i pomyślności drogiej naszej Ojczyzny. Na was, panowie szlachta, przywlekam patrzyć jako na główną podporę tronu, obrońców całości państwa, towarzyszy jego sławy i przekonany jestem, że wy i potomkowie wasi, za przykładem przodków waszych będziecie nadal, razem z Mną i następcami Moimi służyć Rosji wiernie i prawdziwie. Z całej duszy dziękuję wam za serdeczne przyjęcie. Wierzę uczuciom waszego przywiązania i przekonany jestem, że nigdy się nie zmienią.”

Dep. tel. Nowogród 10 września. (v. s.) rano. Przyjęcie jakiegoś doznał wczoraj rano od włóścian NAJJAŚNIEJSZY PAN było jak najgorętsze. Jego CESARSKA MOŚĆ przemówił do nich, oświadczając iż pogłoski krążące po wsiach w celu przekonania włóścian, że zmiany w przepisach o wywobodezniu dadzą im wkrótce nowe korzyści, których skutkiem jest opóźnianie w układach pomiędzy włóścianami a właścicielami, są mylne. NAJJAŚNIEJSZY PAN zachęcał włóścian, aby w dobrze zrozumianym interesie wszystkich, kończyli jak najspieszniej układy z właścicielami, stojącymi za istniejących przepisów. Przy obiedzie kupców, JEJO CESARSKA MOŚĆ był przyjmowany z równym zapalem, tak jak i na balu klubu szlacheckiego, na którym była obecna cała rodzina CESARSKA, a który był nader świetny. ICH CESARSKIE MOŚCIE, przybywszy o godzinie 10-ej, oddaliły się dopiero po kolacji, o godzinie 1-ej po północy.

ICH CESARSKIE MOŚCIE i rodzina CESARSKA, przeprowadzone z takimże zapalem z jakim były przyjmowane przy ICH przybyciu, — opuściły Nowogród, wczoraj, w poniedziałek, o 12-ej w południe. Obiad był zastawiony na stacji Lubiańskiej. Pociąg CESARSKI przybył do Carskiego Sioła około godziny 8-ej.

Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojny, wydany w Nowogrodzie w d. 9 września (v. s.), JEJO CESARSKA WYSOKOŚĆ, WIELKI KSIĄŻĘ KONSTANTY MIKOŁAJEWICZ, zaliczony został, do pułków lejbgwardji Litewskiego i Wołyńskiego, do Carsko-Sielskiego batalionu strzelców lejbgwardji i do 5-ej pozycyjnej baterji lejbgwardji 3-ej gwardji skogrenaderskiej brygady artylerji, z pozostawieniem przy zajmowanych godnościach i obowiązkach.

NAJJAŚNIEJSZY PAN raczył mianować kawalerem orderu S w. Anny 1-ej klasy nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra przy N. Królowej, Hiszpanji, rzeczywistego radcę stanu i szambelana, księcia Aleksandra Wolkonskiego.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Dokument ogłoszony w sprawie rzymskiej przez *Monitore*, stanowią przedmiot obszernych komentarzy ze strony dzienników par, z których, które starają się w nich wyszukiwać nie tyle rzeczywistą myśl rządu Cesarzowskiego, ile potwierdzenie broniących przed siebie zasad.

Wszakże najpoważniejsze dzienniki, w końcowym ustępie depeszy p. Thouvenela upatrują sposób załatwienia podobny do proponowanego przez *Constitutionnela*. Z tego ustępu wynika, że w obec stanowiska dworu rzymskiego, Francja zmuszona będzie nadać inny kierunek swej polityce dla wyjścia z położenia, w jakim ją stawia postawa dworu rzymskiego.

Idzie tutaj o to, czy termin zakreślony przez gabinet tutejszy, po upływie którego przynajmniej dalsze zachowanie obecnego stanowiska za niemożliwe, już minął. Ogłoszenie dokumentów w *Monitore*, w chwili kiedy powszechnie utrzymywano, że do powrotu Cesarza z Biarritz, nie w sprawie rzymskiej nie zajdzie, zdawałoby się wskazywać, że termin jest bliski.

Niemniej okoliczności jakie spowodowały Cesarza do zalecenia tego ogłoszenia są znaczące. P. Thouvenel od dwóch miesięcy domagał się ogłoszenia dokumentów wskazujących beużyteczność cierpliwych i nagłych usiłowań ze strony rządu francuskiego, w celu skłonienia dworu rzymskiego do układów. Cesarz ciągle odraczał zadosyćuczynienie domaganiom się ministra, mającym na celu tak interes własnej odpowiedzialności, jak i interes Włoch. Lecz stanowcze żądanie uwolnienia od obowiązków ze strony p. Thouvenela, przełamało opór Cesarza, opór polegający tylko na kwestji wczesności ogłoszenia, a nie na różnicy pojmowania zasad polityki. Powiadając, że nalegający list Wiktora Emanuela przyczynił się także do skłonienia Cesarza do zadosyćuczynienia żądaniom p. Thouvenela.

W każdym razie ogłoszenie tych dokumentów sprawiło dobre wrażenie w Paryżu. Jednocześnie utrzymują, że jeżeli nie jest to jeszcze załatwieniem, w każdym razie jest stanowczym krokiem na tej drodze, stronniacy zaś zjednoczenia włoskiego cieszą się, że p. Thouvenel pozostał w gabinecie, w chwili kiedy, jak się zdawało, chwilowa przewaga polityki broniowej przez *La France* budziła obawę co do utworzenia nowego, przeciwnego zjednoczenia Włoch gabinetu.

Ze wszystkich dzienników paryskich tylko *La France* tłumaczy dokumenta ogłoszone w *Monitore*, przychylnie dla swej sprawy, nie wiadomo dla jakich powodów upatrując w nich uświecenie podawanej przez niego zasady federacji, i nie zwracając wcale uwagi na końcowy ustęp depeszy p. Thouvenela i odpowiedź z de Lavelette.

Zwracają także uwagę, że gdyby ogłoszenie wspomnianych dokumentów, miało być nieprzychylnie dla Włoch, Cesarz nie obrałby na ich ogłoszenie chwili, kiedy książę Napoleon znajduje się w Turynie, bo byłby to krok okazujący niechęć dla tego księcia.

Ważnym komentarzem do tych dokumentów jest depesza donosząca, że p. de Lavelette nie powróci do Rzymu, ponieważ wyczerpał już wszelkie zasoby dyplomatyczne w celu skłonienia dworu rzymskiego do układów.

Jeden z dzienników belgijskich donosi, że gabinet angielski odpowiedziałszy na okólnik p. Durando, a zasadzając się na manifestacjach publicznych w Anglii, wystosował do rządu francuskiego notę, zachęcającą go do odwołania swych wojsk z Rzymu.

Według korespondencji z Włoch co do procesu Garibaliego nowa zasła niepewność, ponieważ reprezentanci mocarstw mieli oświadczyć, że po okólniku p. Durando, nie można na serjo myśleć o stawieniu Garibaliego przed sądem.

Dzienniki portugalskie donoszące o przytłumieniu rozruchów w Braga, zarazem podają wiadomości o rezultacie pierwszego śledztwa w tym względzie. Powstanie czysto wojskowe było dokonane w imieniu marszałka Saldanha przeciwko gabinetowi. Wciągnięto do spisku około 700 żołnierzy, z których większa część dobrowolnie stawiała się przed władzę.

(Ind. b., Patr., Wien. Z.)

Anglia.

London, 25 Września. Wypowiedziany w liście do konsula amerykańskiego w Wiedniu zamiar Garibaliego, wstąpienia po wyzdrowieniu do armji Stanów Zjednoczonych, wywołuje ostre zarzuty ze strony *Times'a*, który powiada między innemi, że nie nie mogłoby bardziej podkopać jego sławy. Artykuł *Times'a* kończy się temi wyrazami: „Pokładamy tak wielkie zaufanie w uczciwości tego męża, iż spodziewamy się, że przyjaciele, którzy niejednokrotnie tak przeważano na niego wpływ wywierali, powstrzymają go od tak nierozważnego kroku. Tak dla samego Garibaliego, jak i dla utrzymania wiary w bohaterstwa jego charakter, życzymy, aby list ten okazał się fałszywym, lub też ażeby przedsięwzięcie podobne zostało zaniechane. Pod każdym innym względem byłoby to bezwzględnie dobrodziejstwem dla Włoch, gdyby Garibaldi opuścił na krótki czas Europę. W Ameryce wpływ jego byłby żaden, a w obec zawikłanych stosunków tamecznych, usługi jego nie na wiele się przydały. Garibaldi jest potęgą we Włoszech tylko, lecz nigdzie indziej. We Włoszech i dla Włoch wiele jeszcze do zrobienia pozostaje, a Garibaldi może jeszcze odegrać tam w przyszłości ważną rolę. Jeżeli jest on rzeczywiście wielkim mężem, w takim razie powinien się oszczędzać dla ojczyzny. Nie przedstawiamy spodziewać się, że list, o którym wyżej mowa, wcale nie istnieje.”

Towarzystwo dostawy bawelny odbyło przed kilku dniami w Manchester swę doroczne posiedzenie. Sprawozdanie, odczytane przez p. Heywood, sekretarza, brzmiało w ogóle niepomyślnie. P. Heywood zwiędził z polecenia towarzystwa Indje Wschodnie, i przekonał się, że wieści o przydatności tego kraju do produkcji bawelny są przesadzone. Produkcja roczna Indji Wschodniej wynosi od 4 do 5 milionów wantungów bawelny, zkad pochodzi, że i na rok przyszły można będzie wywieźć ztamtąd najwyżej milion wantungów.

Z wielką naganą wyraził się sprawozdawca o polityce ministerstwa indyjskiego w Anglii, które nie chce wprowadzić w wykonanie za twierdzone przez zmarłego lorda Canning zniszczenie podatków gruntowych i upoważnienie do sprzedawania należących do gmin i korony, a odłogiem leżących pól. Również p. Cheetham, prezes towarzystwa, oświadczył iż jest pod względem dostawy bawelny z Indji Wschodnich rozczarowany i że po przywróceniu w Ameryce pokoju, jedynym targiem, na którym Anglia będzie mogła dostać tego

produktu surowego podostatkiem, będą stanąć południowe byle unji amerykańskiej. Jeden z członków, p. Ashworth, obliczył, że stany amerykańskie, trudniące się plantacją bawelny, nawet po ustaleniu się pokoju, będą mogły uprawiać jej i dostarczać ojedną czwartą mniej niż przed wojną. Jeżeli Anglia otrzyma z Ameryki północnej o milion wantungów mniej niż za lat poprzednich, w takim razie z Ameryki południowej, Egiptu i Turcji można będzie, przy wielkich usiłowaniach, dostać za 300,000 wantungów, co o wiele nie pokryje niedoboru. Większa część mówców powstawała na rząd za jego obojętność w kwestji amerykańskiej, a otwarte w tym duchu wystąpienie pp. Masona przeciw sir Charles Woodowi, prezesowi biura indyjskiego, dobrze przez zgromadzonych przyjęte zostało.

Austria.

Wiedeń, 27 Września. Na wczorajszym posiedzeniu komisji finansowej, załatwione zostały pozostałe ustawy bankowej paragrafy, mianowicie 59—77, i to z wyjątkiem niewielkich zmian co do formy redakcji, w duchu propozycji trzeciej sekcji. Obok tego komisja rozstrząsała wszystkie (56) paragrafy przepisów bankowych. Dziś zaś miały toczyć się rozprawy nad szczegółowymi ustępami układów pomiędzy rządem a bankiem.

W kwestji redukcji armji austriackiej niektóre pisma wiedeńskie podają co następuje: Komisja wyznaczona przez ministra wojny do specjalnego tak kwestji zajęcia się, ukończyła już swe prace. Wnioski jej co do zaprowadzić się mających w wydatkach na armję oszczędności oddane zostały Cesarzowi do usunkcjonowania. O ile na teraz wiadomo, mają być udzielone liczne żołnierzom urlopy, liczba posad oficerskich zostanie znacznie zmniejszoną, a liczący emerytury udzielone zostaną nie tylko oficerom, lecz także generałom. W jeździe mają być zniszczone posady drugich rotmistrzów, a w piechocie drugich poruczników. Podług innej wersji, rozrządzą na jest na teraz kwestja, czy redukcja armji ma nastąpić za pomocą rozwiązania niektórych oddziałów, czy też przez stosunkowe zmniejszenie składu każdego oddziału przez udzielanie urlopów. Większość przechyla się na stronę tego ostatniego sposobu, który zwłaszcza dla armji dowodzonej przez FCM. Benedeka jest najstosowniejszy. Nie tylko pułki piechoty, lecz i pułki jazdy zostaną znacznie zmniejszone, a w tych ostatnich konie urlopowanych żołnierzy mają być sprzedane. Również sprzedane zostaną wszystkie te konie artylerji, które nie będą uznane za niezbędne do manewrów potrzebne.

Francja.

Paryż, 25 Września. Wkrótce spodziewane przybycie Cesarza do Saint-Cloud, służy za przedmiot rozmów politycznych. Już naprzód powiadają, że przedmiotem narad ministerjalnych pod prezydencją Cesarza w Saint-Cloud, będą kwestje: rzymska, wschodnia, meksykańska i amerykańska. Stronniacy stanów skonfederowanych amerykańskich utrzymują, że Królowa angielska powracając z Gota, około 6-go lub 8-go października, zabawi dwa dni w Brukseli, z którego to czasu skorzysta lord Russel i zrobi wycieczkę do Paryża, dla stanowczego porozumienia się co do dalszego wspólnego działania Francji i Anglii względem stron wujających w Stanach Zjednoczonych.

W sferach urzędowych więcej zajmują się sprawami wewnętrznymi. Pomimo prawdopodobieństwa, że obecni deputowani jeszcze raz zbiórą się na posiedzenia, powatpuwają, czy rozwiązanie Ciała prawodawczego stanowczo zostało odrzucone w zasadzie. Upatrują pewny związek z tem w przybywaniu po kolei do Paryża prawie wszystkich prefektów. Mówią o tranlokacjach i dymisjach wielu z tych urzędników, i o większych jeszcze zmianach pomiędzy podprefektami.

W skutek broszury o wyborach p. Pasquet, redaktora dziennika *Siecle*, dziennik ten, również jak *Opinion nationale* i *Temps*, z pewną natarczywością podnosi kwestję, że ciało wyborcze, które przez rozszerzenie obwodu Paryża, powinno znacznie się powiększyć, będzie wybierało o jednego deputowanego do ciała prawodawczego mniej niż dotąd. Władza rządowa, dla wyeliminowania tej dziwnej anomalji, zasadza się na tem, że liczba deputowanych ustanawia się stosownie do liczby istotnie zapisanych wyborców, a nie do liczby ich, jaka powinna być zapisana. Zasada ta wywołała liczne zarzuty. Dla tego polemika wyżej wspomnianych dzienników bardzo jest żywa. Lecz dyrektorowie trzech tych dzienników pominęli zostali zawiadomieni, że wszelkie nowe rozprawy w tym przedmiocie będą uważane za napasę nie na administrację, ale na konstytucję i dla tego mogą narazić się na otrzymanie ostrzeżenia urzędowego. Z tego powodu utrzymują, że władze naumyślnie zmniejszają liczbę deputowanych w Paryżu, ponieważ opozycja najwięcej ma nadziei otrzymania zwycięstwa w wielkich miastach.

Papież nie tylko nie zgadza się na wydalenie Franciszka II z Rzymu, jak to znów doradzał p. de Lavelette, ale nawet nie chce, aby z Kwirynalu przenosił się do pałacu Farnese, będącego jego osobistą własnością. Jednakże kardynał Antonelli, miał udzielić Franciszkowi II rady roztropniejszego postępowania, mianowicie bardzo ganił zwolanie książąt i szlachty neapolitańskiej z zamiarem utworzenia związku izby parów.

Patricie powiada: „Mamy pewne powody do sądenia, że p. Thouvenel nie odpowiedział jeszcze na okólnik jen. Durando. Bardziej omyliły nas nasze wiadomości, gdyby odpo-

